

Andulce z béčka

Bratři Ebenové

- A D A D A G D A
1. Stránky čítanky chci si založit tvými copánky,
F C G A F G A
[: spíš než na Temno myslím na lásku, promiň, Jirásku. :]
2. Stránky fyziky chci si založit tvými culíky,
[: v spojených nádobách myšlenky nekalé, promiň, Pascale. :]
3. Stránky chemie proud tvých vlasů snadno mi zakryje,
[: vadíš mi ve vzorcích, ztrácejí logiku, Lomonosíku. :]
- 4.=1.

D C/D D C/D
1. Filosofem člověk se stane,
D C/D Hmi Ami7
jen když to dělá fortelně,
D C/D D C/D
mně vám to jde nejlíp ve vaně,
D C/D Hmi Ami7
mně to jde nejlíp v koupelně.

C/D G C F C
R: Když vana přetéká, volám "heuréka!"
G Ami7 D
a šplouchám jako malý děčko,
C/D G C F C
když vana přetéká, volám "heuréka!",
G Ami7 D
a koukat bude celý Řecko,
Ami7 Hmi7 Ami7 C/D G
jak se dělá věda ve vaně u Archiméda.

2. Formulovat složité teze
je základ filosofie,
většinou chlap do vany leze
s tím, že se jenom umyje.

R: (2x)

D G Emi7 A
 1. Kdysi mě někdo vzal a nalepil na mě známku
 D G A
 neurčité ceny,
 D G Emi7 A
 potom mě odeslal, a já marně hledám schránku,
 D G
 kam bych byl určený.

E7 A7
 R: Každý jsme jenom balík určený k expedici,
 E7 A7
 sem-tam počítám, nedopočítám se,
 E7 A7
 poslaní kdysi dávno, míříme k výslednici,
 E7 A7
 sem-tam počítám, nedopočítám,
 Gmi C7
 každý jsme jenom balík určený k expedici,
 Gmi C7 C9
 sem-tam počítám, nedopočítám se,
 Gmi C7
 každý má nějaký obsah, adresu na krabici,
 Gmi C7 C9 D Emi A
 sem-tam počítám, nedopočítám.

2. Někdy vás na poště zapomenou úředníci,
 osud leccos chystá,
 kolem vás sviští dál doporučení balíci
 na určená místa.

R:

3. Jednou nás doručí, skončí naše cesta krušná,
 někomu nás dají,
 už slyším, jak říká: škatule je celkem slušná,
 ale obsah v háji.

R: Každý jsme jenom balík určený k expedici,
 sem-tam počítám, nedopočítám se,
 každý má nějaký obsah, adresu na krabici,
 sem-tam počítám, nedopočítám,
 každý jsme jenom balík určený k expedici,
 sem-tam počítám, nedopočítám se,
 poslaní kdysi dávno, míříme k výslednici,
 sem-tam počítám, nedopočí-,
 Gmi C7 Gmi C7
 sem-tam počítám, nedopočí-, sem-tam počítám, nedopočí-

- F** **C** **Dmi** **Bb C**
 1. Když má čert smutek, když má čert splín,
 C/E **F C/E** **Dmi** **F/C G/H G**
 když, na co sáhne, vždycky trefí vedle,
 C **Dmi G/H G** **F/A C**
 když má čert smutek, když má čert splín,
 C/E F **C/E Dmi F/C G/H G** **F** **F/A**
 tak nechce se mu ani bleble, ani blebleble,
 Bb **F/A Gmi⁷** **Bb/C** **F Bb F**
 ani bleblebleble udělat, když má splín.
2. Když má čert smutek, když má čert splín
 a když ho ještě navíc hrozně bolí škeble,
 když má čert smutek, když má čert splín,
 tak nechce se mu ani bleble, ani blebleble,
 ani bleblebleble udělat, když má splín.
3. Když má čert smutek, když má čert splín
 a když mu nefungujou basy ani treble,
 když má čert smutek, když má čert splín,
 tak nechce se mu ani bleble, ani blebleble,
 ani bleblebleble udělat, když má splín.

Divnej

Bratři Ebenové

A G F#mi F A G F#mi F

- A G F#mi F
1. Když na mě nuda dopadá, tak sedím sám a mlčím,
říkaj mi že jsem divnej blázen a můžu říct,
že to tak vidím, vidím.
2. Otevřu flašku dokořán a proplavím se jí s chutí,
říkaj mi že jsem divnej blázen a můžu říct,
že to tak vidím, vidím.

C F C F C F

R: Proletí ohněm, proletí ohněm, proletí ohněm
hlava má a ráno se pak sbírám.

- D F G A G F#mi F A G F#mi F
3. Když na mě nuda dopadá, tak piju sám a mlčím
v rádiu kdosi rozum dává já můžu říct,
že mě to ničí, ničí.
4. Když na mě nuda dopadá, tak piju sám a mlčím
za záclonou slunce dohasíná a můžu říct,
že mě to dusí, dusí.

R: (2x)

1. C F Bb $Eb F$
 C F Bb $Eb F$
1. V hotelové recepci jsou dlaždice,
každou chvíli chce tam někdo vraždit se.
 G F G F G
Když přijede zájezd sebevrahů,
 G F G A^b B^b A^b B^b
pár se jich hned sveze na podlahu.
Recepční má pěkný fofr na place,
dřív než umřou, musí všichni zapsat se.
2. Hotel Palace stojí v městě Ostravě,
hosti skáčou do světlíku po hlavě.
Z lustru svítí pětadvacet wattů,
kdosi už se shání po špagátu.
V pokoji je roztomilé příšeří,
než to skončíš, vytáhni klíč ze dveří.
3. Hotelový pokoj každý nestese,
na posteli válí se tu deprese.
Zatím co se dole v parku zpívá,
v pokojích už chrastí sedativa.
Ať jsi tuhej vleže nebo vestoje,
do dvanácti vyklidíte z pokoje.
4. Každý hotel má své pevné zvyklosti,
hosty, co je nectí, hotel vyhostí.
Jestli ztrácíš sám nad sebou vládu,
pravdu najdeš v hotelovém řádu.
Ve třech jazycích ji tam máš napsanou,
žíly podřezávejte si nad vanou.

Chůze

Bratři Ebenové/Karel Plíhal

- Dmi7** **G6**
1. Rupla se mnou moje společenská přička,
Dmi7 **G6**
je to mimo jiné pěkná slovní hříčka,
Cmi7 **F6** **Cmi7**
kůži ze mě zatím ještě nikdo nestáh',
F6 **Cmi7** **F6** **Cmi7**
tak se učím chodit po vedlejších cestách.

F **D#** **Bb** **F** **D#** **Bb**
*: Jen co noha nohu mine, jen co noha nohu mine.

- F** **D#** **Bb**
R: Jen co noha nohu mine, pomalá chůze,
F **Bb**
je to zdravý a není to těžký,
F **D#** **Bb**
jen co noha nohu mine, pomalá chůze,
F **Bb**
ode dneška budu chodit pěšky.

R:

- C** **Dmi** **Gmi7** **C**
X: Konečně - co by ne, všechno bude jiné,
Gmi7 **F** **Bb** **C**
jen co noha nohu, jen co noha nohu mine.

R:

2. Naposled se vyspím v povlečení čistém,
z počítače mažu operační systém,
jedničky se tiše mění v nuly,
něco už jsem splatil, ostatní mi prominuli.

*:

R: (2x)

X:

R: (3x)

Jak to dělaj kosmonauti

Bratři Ebenové

C F G F C F G F
1. Dneska jsem se u snídane zase dusil,
C F G F C F G
bylo někdy suchý těsto - já vám zkusil,
Ami D C
někdo kleje, a tím hřeší proti Bohu,
F G C F G
já však hledím na oblohu.

F C F G F
*: Jak to dělaj, no řekněte mi,
C F G A
jak to dělaj kosmonauti?

D C
1B: Všude samý monitory, budíky a stopky,
G C D
a mezi tím poletujou v kabině ty drobky,
C
ať mi nikdo neříká, že to tam takhle chodí,
G B^b
to by měli pěkněj bordel v tý kosmický lodi.

C F G F
R: (Ale) jak to dělaj, no řekněte mi,
C F G
jak to dělaj kosmonauti,
Gmi F B^b C
vím, co dělaj pionýři, vím, co dělaj skauti,
Dmi C G
ale jak to dělaj kosmonauti?

2. Tuhle mi zas moje žena hnula žlučí:
mačkat pastu od konce se nenaučí,
tak jsem aspoň na chvíličku vypad' z bytu,
a hned jsem byl na orbitu.

*:

2B: Co když ti daj do posádky nákou tetu,
čumíš na ni vod obletu do obletu,
navíc: praštit dveřma, to tam taky nejde,
to bys musel do skafandru, a to tě to přejde.

R:

3. Existuje jedna místnost v každým bytě,
kde je člověk v absolutní intimitě,
spousta lidí, pokud já vím, tam čte knížky,
já však hledím zas do výšky.

* :

3B: Jestli mají v kombinéze nákej pytlík
nebo prostě něco, kam by to hned chytli,
v časopisech odborných se marně hrabu,
jako kdyby tyhle věci byly tabu.

R:

Já na tom dělám

Bratři Ebenové

(v originále v B dur, s kapodastrem v 1. pozici)

A D G A
1. Už to mělo být, ono to není,
F G
no to je nadělení, no to je nadělení,
už jsem to měl mít, do bot mi teče,
snad dneska večer, snad dneska...

A D
R: Já na tom dělám, já na tom makám,
F G
už na tom dělám třetí den a ono ne a ne a ne.
Já na tom dělám, já na tom makám,
už na tom sedím přes týden a ono ne a ne a ne.

2. A z ničeho nic telefon zvoní,
to budou oni, no to budou oni.
Zkus jim něco říct, že tady nejsem,
že jsem šel se psem, že jim zavolám.

R:

3. Někdo zaklepal u našich dveří,
ňáký frajeři, divný frajeři.
Jestli můžou dál, jenom na chvíli,
že by si rádi promluvili - o samotě.

R:

A D G A F G
*: Dělán, makám...ne a ne a ne,
A D G A F G
[: ne a ne a ne. :]

Já se v tom nevyznám

Bratři Ebenové

R: [: Já se v tom nevyznám, já se v tom neorientuju,
Dmi Bb
E A Dmi
já se v tom neorientuju. :]

1. Už nevím, co je vpravo a co vlevo,
Dmi G⁹/D Gmi
F C A
kde má ta věc svou hlavu a kde střevo,
Dmi G⁹/D Gmi
už se mi třesou ruce, potím se čůrkem,
F C A
tohle je ještě horší než vojna s Turkem.

R:

2. Ke komu se mám přidat, když vyjdu z domu,
vždyt' já bych rád zaplatil, jen vědět, komu,
komu se podřizovat a komu velet,
kdo asi půjde k moci, kdo do pr-

R: Říkám vám, že se v tom vůbec nevyznám
já se v tom neorientuju,
já se v tom nevyznám, já se v tom neorientuju,
já se v tom neorientuju.

Je to takové

Bratři Ebenové

1. Sedím tady v Praze, je mi tady dobře
všechno je tu supér, všechno je tu cool.
Když se někdo sjede, druhý řekne helé,
to mě taky beré, klidně si tu hul!

D C G D C G
R: Je to takovéé,
D B^b D
takovéé...poklesléé,
C G D C G D
je to takovéé,
C G B^b D
éé...takovéé poklesléé.

2. Musíš aspoň trochu vědět, co máš dělat,
jestli, jak bych to řek, jestli chceš bejt in.
Když si vezmeš blbý boty, k tomu blbý
džíny, navrch blbej mobil, tak seš out!

R: Je to takovéé,
takovéé...éé...poklesléé,
je to takovéé,
pěknéé...takovéé poklesléé.

3. Nemoh bych bejt někde, kde se nic neděje,
kde to neswinguje, takovej ten klid.
Proto sedím v Praze, tady to fakt žijé,
až mi z toho hrabé, zkus to pochopit.

D C G D C G
R: Je to takovéé....pražskéé,
D B^b D
takovéé poklesléé,
C G D C G D
je to takovéé...pěknéé,
C G B^b D
takovéé pěknéé pražskéé a poklesléé.

1. Když je smutno malíři, pozve si modelky,
maluje jim profily, anfasy i celky,
maluje jim profily, anfasy i celky,
děvčata jsou veselá s překrásnými těly,
malíři však pod štětcem pláčou akvarely.
2. Když je smutno sochaři, tak si vezme dláto,
formu z dřeva udělá, kdepak, nezvorá to,
pak si z kovu odlije ňáskou pěknou sošku,
jenomže je studená, teplá ani trošku.
3. Když je smutný keramik, to je jiná píseň,
ten si v peci zatopí a už netrápí se,
nejdřív spálí dopisy od svý první lásky,
potom skripta z UMPRUMu, jsou jich čtyři svazky,
potom přijdou na řadu dva oddací listy,
pak monografie polského symbolisty,
z komína valí se kysličník uhličitý,
když hoří akryly, lepty a linoryty,
meztím, co pálí veškeré svoje šaty,
opravují: jde o kysličník uhelnatý,
v peci oheň plápolá, umělec usíná,
když je smutný keramik, je to vždycky hlína.

Kleopatra

Bratři Ebenové

Ami C#mi Fmaj7 C Ami C#mi Fmaj7 C

R: Kleopatro, Kleopatro.

Fmaj7 Emi7 D#maj7 G#maj7 G6

*: Učeš si vlasy do čela a buď veselá, a buď veselá,
Fmaj7 Emi7 D#maj7 G#maj7 G6
na hrobě strejdy Cheopsa, tam se nehopsá, tam se nehopsá.

R:

G Ami F6 G6

1. Dej si pozor na orlice, ne ty v oblacích,
Ami D C D Ami
ze zvířat se stávají dravci až na státních znacích,
G Ami F6 G6
dej si pozor na vojáky, zvlášt' ty bez meče,
Ami D C D E
kvůli těm, co válčí slovy, nejvíc krev teče.

R:

R:

*: Pročpak nechceš poslouchat, muži ve zbroji za moc nestojí,
řekl ti, že má tě rád, věncem z vavřínů kryje lysinu.

R:

2. Co sis to zas vymyslela, ty máš nápady,
výstřihy jsou pro polibky, a ne pro hady,
na to jsi snad trochu mladá - ležet ve kryptě,
podívej, jak slunko svítí, hezky je v Egyptě.

Ami C#mi Fmaj7 C

R: + Kleopatro ...

K narozeninám

Bratři Ebenové

G

1. K narozeninám

F

chtěl bych ti dát něco víc, než se obvykle dává,

E^{mi}7

k narozeninám,

Ami

Ami/G

at' se ti láska za roh neschovává,

F

F/E

k narozeninám,

D^{mi}7

G⁷

ráno tě líbat a večer bozkávat

C

k narozeninám.

2. Věžním hodinám

zbývá teď oddělit poslední chvíle a chvíličky,

k narozeninám,

ke stisku napřáhnout zlacený ručičky,

k narozeninám

odkaž své trápení, slzy a slzičky

věžním hodinám.

3. K narozeninám

chtěl bych ti psát píseň z not, co se nevejdou na linky,

k narozeninám,

nebraň se, když tě chci políbit na šminky

k narozeninám,

naše rty o sebe zazvoní jak sklínky,

k narozeninám.

4.=1.

G

F

C

+ k narozeninám, k narozeninám, k narozeninám.

Koleda

Bratři Ebenové

- C** **Ami** **F** **C**
1. Doba se nám dopředu moc nepohnula,
 Ami7 **Emi** **D/F#** **G**
problémy jsou stejný jako v roce nula,
 Emi7 **F** **G** **Emi7** **Dmi7** **G7**
hotely jsou narvaný a jak se s váma jedná,
 C **Ami** **F** **C**
je to nemlich to samý co v roce jedna.
- Ami** **E7** **Ami** **Ami/G** **D/F#**
R: Jenže dny se krátí a mnohem dřív se stmívá,
 C **Ami** **Emi** **Ami** **D** **G**
už vyšla hvězda, za ní zlatá hříva,
 Ami **E7** **Ami** **Ami/G** **D/F#**
a z téhleté hvězdy naděje vyplývá,
 C **Ami** **Dmi** **G7** **C** **Ami** **Dmi** **G7** **C**
že světlo přijde i do našeho chlíva.
2. V politice se to bere pěkně zkrátka,
většinou to odskákejí neviňátka,
at' už vládne Herodes nebo jiná bedna,
výsledek je stejný dnes i v roce jedna.
- R:
3. Lidská duše připomíná někdy skládku,
v každým rohu najdeš trochu nepořádku,
kažý má své hlubiny a své studny bez dna,
jen jeden byl nevinný od roku jedna.

R:

Kravata č. 5

Bratři Ebenové

C F C F C F
1. Než vyjdeš z domu, než cvaknou vrátka,
C F C F C F B^b D[#]
hod' ještě pohled, hod' do zrcátka,
B^b D[#] B^b D[#] B^b D[#] B^b D[#]
jestli máš tvrdý puky a rysy,
B^b D[#] B^b D[#] B^b D[#] B^b D[#] B^b A G[#] G
jestli pod krkem to, co má viset, to, co má viset, visí.

2. Kravata tenká, ve vzorku zlato,
kdo nejsi v plenkách, už víš, jak na to,
kdo chce dokázat urvat pár frček,
musí si vázat, musí si svázat krček.

G C⁷
R: Protože společenská smyčka, to je tvůj komplic,
G C⁷
zaškrtí slova, která jdou od plic,
G C⁷
ať se tvůj jazyk na chvíli postí,
G C⁷
vždyť přece míříš do společnosti,
G B^b C G B^b C
zavaž a utáhni, zavaž a utáhni,
G B^b C G B^b C
zavaž a utáhni, zavaž a utáhni.

3. Zrcadlo žádám denně o radu,
jaký mám uzel dát si pod bradu,
zda zakřiknutý či agresivní,
inteligentní, anebo radši pivní.

4. Do práce vážu, což není hloupé,
lodnický uzel - tam se to houpe,
až půjde o krk, mám ještě vždycky
v záloze uzlík, v záloze uzlík gordický.

R:

Lucie, ahoj

Bratři Ebenové

G C D G C D
1. Píšu ti z důvodů prostých, právě jsem překonal ostých,
Emi C D Hmi Emi C D (E)
už si mě vodiš na niti - to chlap cítí.

2. Tužka mi vypadla z ruky, píše teď písmenek shluky,
situace má je hrozná - to chlap pozná.

A Dmaj7 E A Dmaj7 E
R: Pochop funkce mého těla, přece jsi to taky měla
C#mi F#mi D E
v knížce z biologie,
A Dmaj7 E A Dmaj7 E
všechny básně ze šuplíku směstnal jsem ti do výkřiku:
A D G A7 D G C G A7 D
Lucie, ahoj - ahoj, Lucie! Lucie, ahoj - ahoj, Lucie!

3. Až jednou na moje rýmy tvoje psaní odpoví mi,
jistě mě za srdce chytí - to chlap cítí.

4. Třeba jsem tvá jehla v seně, napiš mi doporučeně,
můžeš mi lhát, až se práší - to chlap snáší.

R:

Malá píseň do tmy

Bratři Ebenové

- Bb F Bb F C Ami Dmi Emi Ami Dmi G**
1. Malá píseň do tmy vždycky přijde vhod mi, šetřím proud,
Bb F Bb F C Ami Dmi Emi G
píseň světloplachá škodu nenapáchá,
Bb/D G
člověk žasne, když se zhasne.
2. Malá píseň do tmy dělá doprovod mi, když jsem sám,
píseň, co se stydí v přítomnosti lidí,
ta je tichá, nespochází.

- Dmi Emi Ami**
R: Chceš-li si na něco pořádně posvítit, zhasni si,
Dmi Emi Ami G
chceš-li se něčeho opravdu nasytit, nejez,
Dmi Emi Ami F
chceš-li své běžící myšlenky zachytit, sedni si,
Ami Dmi⁷ G
chce to svůj čas, vážně, chce to svůj čas.

Rec: V této chvíli nevidím na ručičky hodinek,
když si zhasnete, taky na ně nevidíte, to není marný,
v této chvíli nevidím na kalendář na zdi,
když si zhasnete, taky na něj nevidíte, to není marný,
v této chvíli nevidím ani sám sebe,
když si zhasnete, taky se nevidíte, to není marný,
k tomu všemu, ovšem nejenom k tomu,
se tedy hodí malá píseň do tmy.

R:

3. Každý, kdo si svítí, je zapojen v síti jako já,
kdyby stroje škytly, bude tma jak v pytli,
člověk zírá: černá díra.
4. Pro případy nouze nehledejme dlouze světla zdroj,
mějme v každé době trochu světla v sobě,
aspoň škvírku, aspoň sirku ...

1. Mám dny, kdy vypadám skvěle,
a dny, kdy vypadám strašně,
však mám-li bejt upřímnej, musím říct,
že převažujou - no, znáš mě.
2. Mám dny, kdy jsem velmi vtipný,
a dny, kdy jsem velmi trapný,
však mám-li bejt upřímnej, musím říct,
že převažujou ty špatný.
- R: V písni se zpívá, že život je náhoda,
a já si říkám: ty vole,
jak je to možný, že dva dny jseš nahoře
a potom tři tejdny dole?
3. Mám dny, kdy jsem velmi bystrý,
a dny, kdy jsem velmi tupý,
však mám-li bejt upřímnej, musím říct:
ty druhý se mi ňák kupí.
- R: V písni se zpívá, že chvíli je sluníčko
a chvíli že zase prší,
tak nevím, proč musím furt chodit v gumáku,
a všichni kolem jsou suší.
4. Mám dny, kdy jsem velmi svěží,
a dny, kdy jsem velmi tuhý,
však mám-li bejt upřímnej, musím říct,
že převažujou ty druhý.

- Dmi7** **G**
1. Vítejte, vítejte na plese masek,
Gmi **F** **C**
ještě víc líčidla, ještě víc tužky,
Dmi7 **G**
vítejte, vítejte na plese masek,
Gmi **F**
dneska se rozdávají čestný stužky.
Vítejte, vítejte na plese masek,
ještě lesk na rty a flitry at' září,
vítejte, vítejte na plese masek,
sem nikdo nechodí s původní tváří.
- F#mi** **F**
R: [: Já jsem úsměv - já jsem pláč :] (3x)
E
a co ty jsi zač?
[: Já jsem trouba - já jsem rváč :] (3x)
a co ty jsi zač?
2. Vítejte, vítejte na plese masek,
probíhá denně od časného rána,
vítejte, vítejte na plese masek,
iniciativa bude vítána.
Vítejte, vítejte na plese masek,
za malé vstupné si do nosu dáte,
vítejte, vítejte na plese masek,
nedělejte se, že žádnou nemáte.
- R: [: Já jsem úsměv - já jsem pláč :] (3x)
a co ty jsi zač?
[: Já jsem zákon - já jsem štváč :] (3x)
a co ty jsi zač?

Na růžích ustláno

Bratři Ebenové

- D** **A**
1. Osud si se mnou jen hrál
Hmi **G D**
pak si vzal boty se špičkou,
rázem mne do bláta hnal
nevysypanou cestičkou.
- Hmi** **E**
Jenže mně stejně je do ejchuchu,
Emi **D** **A**
jsem sice v blátě, ale na vzduchu,
D **A** **Hmi E**
a tak mám-li říct, jestli jsem šťastnej, tak ano
Emi⁷ **A** **D** **Hmi** **C D**
a skvěle spím - nemám na růžích ustláno.
2. Nemůžu dělat, co chci,
čas něco jiného žádá,
žádný místo na slunci,
aspoň si nespálím záda.
- V Čechách, když místečko na slunci máš,
krémem proti závisti se hned maž,
a tak nevolejte mi večer ani ráno
to sladce spím - nemám na růžích ustláno.
3. Když si ale vzpomínám,
jak jsem na nich kdysi spával,
upřímně přiznám se vám,
že jsem taky dost nadával.
- Pod nosem voní ti růže plátek,
jenže trny píchaj do lopatek,
a tak tam, kde mi chybí, dostávám přidáno
a skvěle spím - nemám na růžích ustláno.

Na rybách

Bratři Ebenové

Ami B^b Ami B^b C F C F G
R: Vodní hladina samá řasa, oko obrostlé rákosem,
Ami B^b Ami B^b C F
mít tě na rybách, to je krása, mít tě na rybách,
C F
to je sen.

Ami⁷ Dmi⁷ Emi⁷ Dmi⁷ G
1. Voda je klidná, i ty jsi klidná,
Ami⁷ Dmi⁷ Emi⁷ Dmi⁷ G
vlasec je napjatý a i ty jsi napjatá,
Ami⁷ Dmi⁷ Emi⁷ Dmi⁷ G
a když ryby neberou, ty mi přeci jen bereš,
Ami B^b Ami⁷ Emi⁷
lásko má.

2. Udice je pružná a i ty jsi pružná,
udice háček má a i ty háček máš,
že když ryby neberou, v náručí mi usínáš,
lásko má.

R: Vodní hladina samá řasa, oko obrostlé rákosem,
když spíš na rybách, to je krása, když spíš na rybách,
to je sen,
F C F Ami
to je sen, to je sen, to je sen ...

- Ami** **D**
1. Tahle píseň pro vás, slečno, bude trochu kostrbatá,
Ami **D** **Ami** **Fmaj7**
snad se řádek k řádku nějak poskládá, poskládá, poskládá,
C **Ami** **C** **Ami**
byl bych tam rád vrazil slunce, hvězdy, nekonečno,
C **Ami**
je to nic moc, ale paráda,
C **Ami** **F** **C G C**
[: je to nic, ani moc, ale paráda. :]
2. I když vás mé rýmy děsí, neobracejte se zády,
neodhánějte mě jako ováda, ováda, ováda,
asi se mu líbím, tohle prostě řekněte si,
je to nic moc, ale paráda,
[: je to nic, ani moc, ale paráda. :]
3. Kvůli vám si hodím šňůru, já jsem totiž člověk, který
svoje city jenom stěží ovládá, ovládá, ovládá,
věřte, že mi srdce bije i v khaki mundúru,
je to nic moc, ale paráda,
[: je to nic, ani moc, ale paráda. :]
4. Zasadím vám ránu z týlu, zasadím vám ránu z boku,
napadnu vás jako celá armáda, armáda, armáda,
když nechcete dobrovolně, zkusím hrubou sílu,
je to nic moc, ale paráda,
[: je to nic, ani moc, ale paráda. :]

Neshoda

Bratři Ebenové

- Ami** **D** **Hmi7** **Emi**
1. Byl bych z té bitvy rád zběh', a ty sis kousala nehty,
Ami **Emi** **C** **G** **D**
a každý z nás na jiné straně fronty dobu klidu zkracoval,
Ami **D** **Hmi7** **Emi**
každý tvůj pohled byl šleh a dál sis kousala nehty,
Ami **Emi** **C** **G**
já nechápu, že navenek se rachot našich myšlenek
C **G** **Ami** **G** **D**
stále ještě nepropracoval.

- D#** **A** **D** **G C Fmaj7** **Bb** **D#** **Bb**
R: Jsi pod proudem, jsi nabitá, a já jen čekám, kdy povolí hráze,
Bbmi7 **D#** **Bbmi7** **D#** **Bb E7sus**
nerisknu si bez ochranných rukavic tě sevřít v objetí,
A **D** **G C** **G** **C** **G**
C
jsi pod proudem, jsi nabitá a probíjíš mě na víc, než tři fáze,
Gmi **F** **Bb** **Ami7** **Emi** **Ami** **D**
jsi dobře maskovaný stožár supervysokého napětí.

R:

2. Je slyšet jenom náš dech a to, jak si koušeš nehty,
a lano, co nás drží spolu, zdá se nebezpečně napjaté,
srdce už mám samý steh, a ty si dál koušeš nehty
a spršky modrých jiskřiček, co srší ze tvých zorniček,
dál čeří moje vody stojaté.

R:

- Ami** **D** **Hmi7** **Emi**
3. Vždyť láska je pytel blech, tak proč si dál koušeš nehty,
Ami **D** **Hmi7** **Emi**
něco se trhá ve švech, tak proč si dál koušeš nehty,
Ami **D** **Hmi7** **Emi**
prosím tě, už toho nech, dali jsme si oba pěkný kapky,
Ami **D7** **G** **Ami** **D** **Hmi7** **Emi** ...
pojď spát, zničíš si dráčky ...

(v originále v g moll, s kapodastrem ve 3. pozici)

- Emi** **A**
1. Něva je zamrzlá na dva palce
C **Emi** **C** **Emi**
a jaro je v nedohlednu,
jsme přikovaní na kavalce,
klesáme ke dnu, rovnou ke dnu.
Cmaj⁷ **Dadd⁹** **Cmaj⁷** **Hmi**
[: Z mraků se sype sníh a zloba,
C **Emi** **C** **Emi**
zamrzlá doba, zamrzlá doba :]
- Ami** **D**
R: Kdo nám proseká díru v ledu,
Emi **D**
aspoň malou, malou průduchu,
Ami **D**
kdo nám proseká díru v ledu,
Emi **A⁴sus** **H⁴sus** **H**
zajdem tu, la-la-lapáme po vzduchu.
2. Něco tu zamrzlo na obloze
a mlha je tolik hustá,
jako ti úhoři, tak uboze
špulíme ústa, nemá ústa.
[: Až jaro naplní všechny své sliby,
vyplavou ryby, leklé ryby. :]
- R:

Nikdo to nebere

Bratři Ebenové

Emi7 A ...

1. Ještě se svítí a ještě teče voda,
kdo odpoví ti a kdo ti ruku podá,
Ještě se vaří a zdá se, že nám chutná,
[: volaná srdce jsou dočasně nedostupná. :]

2. A kamna hřejí, hlas mluví do éteru,
ta slova znějí jak rány z revolveru,
lékařská pomoc nicméně není nutná,
[: volaná srdce jsou dočasně nedostupná. :]

- R: Zvoní to, vyzvání
a běda, nikdo to nebere,
nikdo se nehlásí, nikdo to nezvedá,
nikdo to nezvedá.
3. Sníh poletuje, ta zima konce nemá
a králům ujel přímý spoj do Betléma
a podle všeho je jim to zřejmě putna,
[: volaná srdce jsou dočasně nedostupná. :]

R:

4. Zisky i dluhy píšeme do análů,
jeden jak druhý toužíme po signálu
a když pak přijde, odpověď je tak smutná:
[: volaná srdce jsou dočasně nedostupná. :]

O filmových milovnicích

Bratři Ebenové

Ami E C
*: Milé dívky, milé dámy, milé ženy,
D⁹ Fmaj⁷ E Ami
mějte dveře dneska tuze dobře uzamčeny.
E Ami
Lépe nevycházet z bytu.
Fmaj⁷ E Ami
Zamkněte si pěkně svůj dům,
Fmaj⁷ E Ami
cítíte to zvláštní fluidum?
F E⁷ A⁶
Blíží se k vám zloděj citů.

Hmi E Hmi E
1. Zdá se, že patří vám, je těžké odolat,
F#mi C#7 F#mi F#
když řekne: Jsem tak sám, když řekne: Mám tě rád,
srdce vám roztrhá, rozlomí na půlky,
když řekne: I love you, pod tím jdou titulky.

F#7 Hmi F# Hmi A⁴sus
R: [: Řekne vám Sweetheart, baby, honey,
A⁶ A⁴sus A⁶
anebo Lásko, když je to dabovaný. :]

2. V očích má sladký hřích a celou spoutá tě,
říká: Ich liebe dich, říká: Ja kocham cie,
vlk v rouše beránčím, co snídá Karkulky,
a říká: I love you, pod tím jdou titulky.

R:

A⁶ A⁴sus A⁶ A⁴sus
+ anebo Drahá, když je to dabovaný
anebo Něžná, když je to dabovaný
anebo Sladká, když je to dabovaný
anebo Nebeská, když je to dabovaný...

O zlaté rybce

Bratři Ebenové

D⁹ C G
1. Jdu takhle po nábřeží a venku zrovna svítá,
D⁹
a to je realita, a to je realita,
C G
slunce se zvolna škrábe na věž svatého Víta,
D⁹
a to je realita, a to je realita,
F C G
vidím, jak u Vltavy ňákej chlap ryby chytá,
D
najednou zlatá rybka se na udici zmítá,
a to je realita, a to je realita.

G D C Ami⁷ D
R: Nadlábnout se dosyta, či věřit rybce,
G D C Ami⁷ D
kam až jde realita, a kde je fik, fik,
G D C Ami⁷ D
je lepší vzhůru lítat, či jít po šipce,
G D C Ami⁷ D C A D⁹
kam až jde realita, a kde je fik, fik, fikce?

2. Teď je tu situace velice zapeklitá,
a to je realita, a to je realita,
víme, že zlatá rybka jakási přání skýtá,
a to je realita, a to je realita,
jenomže co je doma, jenom to se počítá,
tak jedna rána nožem, a přání jsou zabitá,
a to je realita, a to je realita.

R:

3. Jenže takových rybek už měl ten chlápek v hrsti,
a všechny slibovaly, a všechny slibovaly,
a když se obměkčit dal a do vody je pustil,
i s přáním uplavaly, i s přáním uplavaly,
česká ryba je kluzká a šupinami krytá,
ta ti něco nakecá a člověk se nachytá,
a to je realita, a to je realita.

R: Nadlábnout se dosyta, či věřit rybce,
kam až jde realita, a kde je fik, fik,
je lepší vzhůru lítat, či jít po šipce,
kam až jde realita, a kde je fik, fik,
Ami⁷ D Ami⁷ D Ami⁷ D
fik, fik, fik, fik, fik, fik?

1. [: Vlečky šustí o paty, výstřihy dost hambatý,
 C **D** **G**
 F **G C**
 pánové zvou k tanci, :]

[: znělka Zlaté uličky, hmoždíře a paličky,
 D **G**
 F **G C** **Fmaj⁷ C Fmaj⁷**
 Praha v renesanci. :]

R: Tak zavři si oči a poslouchej vzpomínky - zvoní, zvoní,
 C **Fmaj⁷**
 u letohrádku královny Aninky
 C **Fmaj⁷**
 bude ti šeptat do rána
 C C/B^b F/A F
 zpívající fontána.

2. [: Na Hradě zní podkovy, šlechta jede na lovy,
 v Libni prý jsou kanci, :]
 [: pocity má neblahé mistr Tycho de Brahe,
 Praha v renesanci. :]

R:

3. [: Schwarzenberg si počítá, co budou stát sgrafita,
 verbuji se branci, :]
 [: na toho, kdo zazlobí, má Mydlář své nádobí,
 Praha v renesanci. :]

R: + zpívající fontána ...
 C C/B^b F/A F

C D G Ami⁷ D
 *: Kdyby v tu chvíli, kdy se vracíš domů,
 Ami Emi
 spadla sem puma z neutronů
 Ami⁷ D⁷ G Ami⁷ D
 a pak se ti zapíchla rovnou před špičky,
 G G⁷
 [: věř mi, má milá, nepoškodila
 C G Ami Emi
 by ti ani ve tvářích dolíčky. :]

A Emi⁷
 1. Máš totiž oči jak duhové kuličky,
 Dadd⁹ A
 co jsme se o ně s klukama prali,
 Emi⁷
 v skleněných panenkách plamínky od svíčky,
 Dadd⁹ A
 proto mě každý tvůj pohled tak pálí,
 Emi⁷
 v skleněných panenkách plamínky od svíčky,
 Dadd⁹
 proto mě každý tvůj pohled -
 H F#mi⁷
 tvé oči jsou duhové kuličky,
 Eadd⁹ H
 co jsme se o ně s klukama prali.

D⁷ G G⁷
 R: A [: protože sklo není organická látka,
 C G Ami H Emi
 je na tebe, kotě, neutronka krátká. :]

2. Máš totiž tělo jak z pálené hlíny,
 z té pálené hlíny od Karlových Varů,
 růžová glazura je na oblíny,
 na křivky a skrýše a pastičky tvarů,
 růžová glazura je na oblíny,
 na křivky a skrýše a pastičky -
 tělo máš z pálené hlíny,
 z té pálené hlíny od Karlových Varů.

R: A [: že porcelán není organická látka,
 je na tebe, kotě, neutronka krátká. :]

3. Máš totiž srdce jak ze švédské oceli,
 chladné a tvrdé, ó, stainless steel,
 já marně hledám to místo zrezivělý,
 kde pancíř srdce bych ti prorazil,
 já marně hledám to místo zrezivělý,

kde pancíř srdce bych ti -
vždyt' máš srdce jak ze švédské oceli,
chladné a tvrdé, ó, stainless steel.

R: Že ocel nepadá pod organické látky,
je na tebe kotě, neutronka i já:

C Ami7 G
ona moc krátká, a já moc krátký ...

Repetice

Bratři Ebenové

G **F** **C** **G F C**
R: Tak jsem viděl tu tvou novou, moc jsi nepřeháněl,
G **F** **C** **E D A**
takovouhle holku snovou by jsi těžko sháněl,
E **D** **A** **E D A**
už se těším, až se my tři společně setkáme,
E **D** **A** **E D A E**
nemusíš nás představovat, my se totiž známe.

Ami **Ami/G** **Ami/F#**
1. Tvoje nová milá se moc nezměnila, ve vlasech má stejný spony,
G **Dmi G**
v hlavě velitelský sklony,
Ami **D7** **G**
stejný krok a stejná gesta, stejnou jiskru temnou, jó,
C **F7**
[: stejně jako, stejně jako když chodila se mnou. :] (4x)

R:

2. Tvoje nová milá se moc nezměnila, roztomile špulí rtíky,
ostrá jako čepel dýky,
stejně drží cigaretu rukou neposednou, jó,
[: stejně jako, stejně jako když chodila se mnou. :] (4x)

Senecte pomoz

Bratři Ebenové

- Ami** **C D** **C D**
1. Senecte pomoz, má tchyně,
G **Ami G** **Ami**
otekla celá po bílém víně
a po červeném jí nebylo lépe,
Senecte pomoz - dnes se oklepe!
- F C** **G⁴sus G**
- R: No ty jsi prorok bez klamu a falší,
 D⁹ D **Ami**
ty jsi ten pravý - kdo je tam další?
2. Senecte pomoz, můj strýček,
sype si písek do očních víček,
jakmile mrkne, ono to šustí,
Senecte pomoz, dnes ho to pustí.
- R:
3. Senecte pomoz, mám bratra,
píchl se dřívkem do měkkého patra
a z rány vylez tesařík dravý
a čtyři larvy - dnes bude zdravý.
- R:
4. Ach jen mi vyndej z břicha tu dýku,
mám jedenáct vředů na dvanácterníku
a další se tam už sotva vejde,
Senecte pomoz - dnes tě to přejde.
- R:
- + kdo je tam další, kdo je tam další...

Slávy dcera

Bratři Ebenové/Jan Kollár

- Dmi** **Ami** **Dmi** **Ami**
1. Aj, zde leží zem ta před okem mým slzy ronicím,
Dmi **Ami** **C**
někdy kolébka, nyní národu mého rakev,
Dmi **Ami** **Dmi** **Ami**
stůj, noho, posvátná místa jsou, kamkoli kráčíš,
Dmi **Ami** **C** **Dmi**
k obloze, Tatry synu, vznes se, vyvýše pohled.

E F **D# C F E F** **D# C F**

R: Ú, Kolláre, ú, ú, Kolláre, ú.

2. Horší nežli divé války, hromu, ohně divější
zaslepenec, na své když zlobu plémě kydá,
ó, věkové dávní, jako noc vůkol mne ležící,
ó, krajino všeliké slávy i hanby plná!

R:

3. Od Labe zrádného k rovinám až Visly nevěrné,
od Dunaje k hltavým Baltu celého pěnám
krásnohlasý zmužilých Slovanů kde se někdy ozýval
aj oněměl již, byv k ourazu zášti, jazyk,
a kdo se loupeže té volající vzhůru dopustil,
kdo zhanobil v jednom národu lidstvo celé?

R:

4. Zardi se, závistná Teutonie, susedo Slávy,
tvé vin těchto počet spáchaly někdy ruky,
[: sám svobody kdo hoden, svobodu zná vážiti každou,
ten, kdo do pout jímá otroky, sám je otrok. :]

R: (3x)

Sonet 57

Bratři Ebenové

- Dmi C Dmi C**
1A. Co mohu dělat já, váš rab, než zas a zas
Dmi C Ami E Ami E Ami
čekat zde na chvíle, na dny kdy něco chcete.
Já nemám, komu bych věnoval vzácný čas,
komu bych posloužil, než vy mi přikážete.
- Dmi C G A Dmi C Ami G Ami Ami G**
1B. Já nesmím vyčítat těm věčným hodinám,
Ami G Ami G Ami G Ami G
kdy pro vás nespouštím
Ami G Ami G
pohledy z ciferníku.
Dmi C G A Dmi C Ami G
Nemyslím na hořkost toho, jak budu sám,
Dmi C G
až dáte sbohem zas mně,
Dmi C Ami G
svému služebníku.
- 2A. Nesmím se žárlivě zabývat v duchu tím,
co asi děláte, kudy se procházíte,
já, smutný otrok, jen čekám a nemyslím,
na nic než na štěstí těch, s nimiž právě dlíte.
- 2B. Kdybyste učinil cokoliv podle svého,
[: láska, ten věrný bloud,
v tom nenajde nic zlého. :]

Sonet 66

Bratři Ebenové

Dmi G Dmi⁷ G⁷

- Dmi F G**
1. Znaven, ach, znaven vším, já hledám smrt a klid,

Gmi F C G
když vidím zásluhy rodit se u žebráka
a bédnou nicotnost zas v nádheře se skvít
a víru nejčistší zrazenou hořce plakat.

2. A zlatý vavřín poct na hlavách nehodných
a dívčí něhu, čest, servanou v okamžiku,
a dokonalost pak, budící už jen smích,
a vládu ve zchromlých pařátech panovníků.

- Cmi E^b F A^b**
*: A jazyk umění vrchností zmrzačený,
a blbost, doktorský radící rozumu,
a přímost, zvanou dnes hloupostí bez vší ceny,
a Dobro zajaté a otročící Zlu.

- Dmi F G**
3. Tím vším, ach unaven, já zemřel bych už rád,

F G
kdybych tím nemusel i

- D G D G A D**
[: lásce sbohem dát, lásce sbohem dát... :]

Sprostý chlap

Bratři Ebenové

- A⁷** **E⁷**
1. A já jsem sprostý chlap a mám jen jednu třídu,
A⁷ **E⁷**
zato mám ostrý dráp a jsem dost blízko lidu
H⁷
a když se namažu, tak lezu jako krab,
E⁷
vždyt' já jsem sprostý chlap a já vám ukážu!
2. Já prachy mám a dům a všechno říkám rovnou,
když mluvím k mužikům, tak klidně řeknu - hovno!
Vždyt' já jsem jeden z nich, já držím krok i v pití,
a sprostý lid to cítí, tak bacha na čenich!
3. A já jsem sprostý chlap od venkovského krbu,
a když mě chytí svrab, no tak se teda drbu.
Mně sláma čouhá z bot a nestrpím námitky,
to já tahám za nitky, dnes čehý, zítra hot.

Štafle

Bratři Ebenové

- D C
1. Bydlím v Praze na Smíchově, kousek od Tatrovky,
D C
červenec byl horký a my malovali byt,
Hmi⁷ Ami⁷
potřebovali jsme sehnat štafle za tři stovky,
G D C G D
lepší vlastivědnou procházku jsem nemoh' mít, to teda ne.
2. Vyšel jsem si přes Kampu, poslouchal její mlýny,
milenci se nestyděli, růžoví a svěží,
vrby měkce koukaly skrz přerostlé ofiny,
tak jsem prošel Kampou a mířil k Mostecké věži, ke věži.

Rec: Bitte schön, wie kommt man zum Wenzelsplatz? Ja, ja ja ...

3. Železářství na náměstí v srdci Malé Strany,
parní pekárna sem voní, až se hlava motá,
štafle nebyly a nejsou, stále vyprodány,
zeptejte se někde jinde, zkuste to u Rotta, u Rotta.
4. Cesta vedla přes Karlův most, co má ve zdi žlutky,
na Vltavě čistila si peří vodní fauna,
i rackové rovnali si na slunci peroutky,
znečistujíc přitom sochy Matyáše Brauna, Matěje.

Rec: Please, would you be so kind just to tell me where can
I find the Wenceslas Square? Yes, yes yes ...

5. Staré Město přijalo mě jako svého syna,
jen holubi vystřídali klouzavý let racka,
pátá bila z radnice a taky z Klementina,
když jsem kráčel po náměstí primátora Vacka, doktora.
6. Železářství U Rotta stojí naproti kašně,
jeho průčelí zdobí stylová štukatura,
zvenku hraje vám na city, zevnitř však na vášně,
když na dveřích objevíte nápis "inventura", do háje.
7. Tak jsem prošel Staré Město, prošel i to Nové,
prošel jejich uličky, ty starší i ty užší,
Praha je a zůstane má věčná první love,
nesehnal jsem sice štafle, leč potěšil duši Čecháčka.

Rec: Prostite, požalujsta, kak mne projti k Berjozke ili k Čajke?
Da, da da ...

8. A jako bych ty štafle měl a stoupal po nich vzhůru,
tak mi bylo, když jsem končil tuhle pěší túru,
Praha je krásná, když slunce svítí do Čertovky,
zkuste taky někde sehnat štafle za tři stovky, tři kila.

Stýskání

Bratři Ebenové

G C Dmi Ami
1. Stýská se mi, černovlásko,
Emi Ami F G
po loučení, kdy jsi se mi
Emi Ami F Bb
na rameni vyplakala,
G Dmi⁷ G
černovlásko.

2. Stýská se mi, černovlásko,
po toužení, kdy jsi se mi
něžně smála, rozespalá,
černovlásko.

Ami F C G
R: Stýská - šest písmen místo tvé lásky,
Dmi Emi Ami Emi
stýská - pláčou dlouhé samohlásky,
Ami F C G
stýská - zůstala jsi mi pod víčky,
Ami Fmaj⁷
dohořel knot svíčky, uschly tvé slzičky
Dmi⁷ G
a dveří skřipání nese mi stýskání.

3. Stýská se mi, černovlásko,
rád jsem stonal ve tvém klíně,
podleh' tobě i angíně,
černovlásko.

4. Stýská se mi, černovlásko,
po snídání v deset ráno,
proč máme dnes vyprodáno,
černovlásko?

R:

5. Stýská se mi, černovlásko,
po tvé rtěnce perletové,
na ústa mě už neklove,
černovlásko.

6. Stýská se mi, černovlásko,
smutný je čas účtování,
inventura milování,
černovlásko.

R:

G C Dmi Ami Emi Ami F
*: Stýská se mi, hm, stýská se mi, hm,

C Dmi Ami Emi Ami F
stýská se mi, hm, stýská se mi, hm ...

Sůl v očích

Bratři Ebenové

D E E^{mi} H^{mi} G D A G A G
A

1. Kdybych moh' být klukem, co mámě se pod sukně schová,

D E E^{mi} H^{mi} G D A G A G A

a možnost mít všechny své známé chyby dělat znova.

2. Hořko mi je, dívám se sám na sebe ve svém stínu,
kdo vypije víc, než je zdrávo, mívá kocovinu.

C G D C G
R: A když se zeptám ostatních, zjistím, že pro ně jsem

F#^{mi} G H^{mi} E A^{mi}7 D A^{mi} D G D G

už jenom solí v očích,

F#^{mi} G H^{mi} E A^{mi}7 D A^{mi} D G D G

nic víc než solí v očích.

3. Kdo umyje tu vlezlou špínu, kterou na rukou mám,
hořko mi je, čím dál, tím dřív se budím, dýl usínám.

R:

4. Kam se skryje má vlastní tvář v zrcadle, co mě léká,
hořko mi je, denně se ptám, co jsem to za člověka.

Tichá domácnost

Bratři Ebenové

- Hmi⁷ E D/E**
1. Není doma vždycky všechno tak,
Ama^{j7} Dma^{j7}
jak by si člověk představoval,
Hmi⁷ E D/E
někdy to jde právě naopak,
Ama^{j7} Dma^{j7}
s tím bych vás nerad unavoval,
Hmi⁷ C#mi F#mi C#mi
u nás se nekřičí, u nás se nespílá,
Hmi⁷ E
u nás je zvláštní idyla.
- A D E Dma^{j7} A/C# D**
R: Tichá, tichá, naše domácnost je tichá, tichá
E D A
a s konverzací nikdo nespíchá,
D E Dma^{j7} A/C# D
tichá, naše domácnost je tichá, tichá,
E D C#mi F#mi
jen vodovodní kohout tiše vzdychá, tichá,
G D G D A
je pozdě honit bycha.
2. Není doma vždycky všechno tak,
jak by to žena měla v plánu,
celý večer čekáte, a pak:
on přijde o půl páté k ránu,
u nás se nekřičí, u nás se nespílá,
u nás je zvláštní idyla.

R:

1.

2.

R:

Dmi

1. Mlhavým ránem bose jdou, kanady vržou na nohou

G Dmi

a dálka tolik vzdálená je blízká,
město jsi nechal za zády, zajíci dělaj' rošády

G Dmi

a v křoví někdo tiše Vlajku píská,

G

najednou připadáš si nák příma, svobodnej, a tak,

Dmi G Dmi

tak nák, tak nák, nák tak.

F

- R: Pojd' dál, s náma se nenudíš, pojd' dál, ráno se probudíš,

Dmi

a vedle sebe máš o šišku víc,

F

pojd' dál, pod sebou pevnou zem, pojd' dál, a Čiro s Melounem

G

Dmi

a Meko, Miky, Vrt, a dál už nic, dál už nic.

2. Mlhavý ráno za tratí, u cesty roste kapradí,
sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel,
a kdyby nákej úředník začal ti říkat, co a jak,
sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel,
důležitý je to, co jseš, odkud jsi přišel a kam jdeš,
co jseš, kam jdeš, co jseš.

R:

Večerní Praha

Bratři Ebenové

Gmi **C** **F** **G**
R: Večerní Praha, Večerní Praha, Ahoj na sobotu. (4x)

D **C** **G**
1. Ještě jich mám padesát, a potom už padla,
B^b **F** **G**
ve všech pasážích je stejnej průvan,
D **C** **G**
nevydržím prodávat bez teplýho prádla,
B^b **F** **G[#]** **D[#]**
pořídte si dnešní číslo, má tam fotku atentátník,
F[#] **G[#]** **B^b**
vždyť to stojí padesátník!

R: (3x)

Rec: Večerní Praha - Ahoj na sobotu - Úspěch české atletiky
- Oštěp zabíjel - Večerní Praha!

R: (3x)

2. Ještě jich mám třicet pět, nedejte se zmejlit,
v pasáži je vážně těžkej chleba,
já už musím nákejch let do titulků brejlit,
v kultuře nám dneska píšou: Hudeček má novej hmatník,
vždyť to stojí padesátník!

R: (3x)

Rec: Večerní Praha - Ahoj na sobotu - Zlaté ruce českého člo-
věka
- Osm let vedoucímu pojízdne prodejny - Večerní Praha!

R: (3x)

3. Ještě jich mám dvacet pět, pro zahřátí Plisku,
v pasáži dál profukujou lidi,
vejce bych moh' vysečet na tom denním tisku,
pořídte si dnešní číslo, jak to válí kterej státník,
vždyť to stojí padesátník!

R: (3x)

Rec: Večerní Praha - Ahoj na sobotu - Jižní Morava sklizena před-
termínem - Co dělají kobylinky u Hodonína - Večerní Praha!

R: (3x)

4. Ještě jeden exemplář a bolesti k ránu,
na ledviny chtělo by to kočku,
pane, obraťte svou tvář na prostřední stranu,

chytli třikrát trestanýho brejlatýho podvodníka,
počtete si za padíka!

R: (5x)

- E** **A** **E** **A**
 1. Já píseň napsal jsem o palčivosti touhy,
 Hmi **G** **A H**
 řekli mi: je to dobrý, ale je to dlouhý,
 E **A** **E** **A**
 tak jinou napsal jsem, že život je sen pouhý,
 Hmi **G** **A H**
 řekli mi: je to dobrý, ale je to dlouhý,
 G(E) **D(A)** **C(E)** **G(A)**
 tak pak jsem napsal, že se k přírodě chci vrátit,
 Hmi **G** **A H**
 řekli mi: je to dobrý, ale chce to zkrátit.
- G D A** **G D A**
 R: Zkrátit, vyhodit sloku, zkrátit, proboha, kterou,
 G D A **G D A**
 zkrátit, s rozkoší v oku, zkrátit, už tužku berou - no to ne!
2. Tak píšu jinou, a nemám ani boty zutý,
 bude to blbý, ale vejde se to do minuty,
 tak píšu jinou, že z lásky jsem jak pomínutý,
 bude to blbý, ale vejde se to do minuty,
 tak píšu jinou, a není to moc napadnutý,
 bude to blbý, ale vejde se to do mi- píp-píp ...

Voda se neutopí

Bratři Ebenové

- Dmi** **G** **C** **C/H F G**
1. Napsal jsem ti písničku, abys už neplakala,
Dmi **G** **C** **C/H F G**
napsal jsem ti písničku, abys byla veselá,
F Dmi7 C G Dmi7 C G Bb F C G Dmi7 G
kdyby jsi se pousmála, to by jsi mě potěšila.

- C** **D** **G** **Ami** **Fmaj7 G**
R: Vždyt' víš, že voda se neutopí, plamínek nespálí,
C **D** **G** **Ami** **Fmaj7 G**
lávky jdou přes příkopy, proč bychom se báli,
Ami Emi Gmi F
vítr se nezadusí, dálka se nevzdálí,
F6 **C**
jsem vždycky tam, kde ty jsi,
Fmaj7 C
[: proč bychom se báli? :]

2. Napsal jsem ti písničku, aby sis byla jistá,
napsal jsem ti písničku, že jsi moje jediná,
kdyby jsi se pousmála, to by jsi mě potěšila.

R:

- R: Voda se neutopí, plamínek nespálí,
lávky jdou přes příkopy, proč bychom se báli,
vítr se nezadusí, dálka se nevzdálí,
jsem vždycky tam, kde ty jsi,
Fmaj7 C
[: proč bychom se báli, :] proč bychom se báli?

Za malou chvíli

Bratři Ebenové

1. Pojdte si povídat, beze slov povídat
 G C G **C G**
 F **C/E Ami⁷** **F G**
tak, aby nikdo kromě nás neměl zdání,
 C G **C G**
že si lze povídat, beze slov povídat,
 F **C/E Ami⁷** **F G**
že jsou to rozhovory bez povídání.

- R: Jen tak mi v myšlenkách pošli pár vět,
 D# **F** **G**
 D# **F** **G**
za malou chvíli máš tu odpověď,
 C G **C G**
pojdte si povídat, beze slov povídat,
 F **C/E Ami⁷** **F G**
jen přivřít oči a nic víc, co vám brání?

2. Pojdte si posílat, dopisy posílat,
dopisy bez obálek, bez adresátů,
pojdte si posílat, dopisy posílat,
kolik je lidí, tolik je cizích států.

- R: Jen tak mi v myšlenkách pošli pár vět,
za malou chvíli máš tu odpověď,
pojdte si posílat, dopisy posílat,
kolik je lidí, tolik je cizích států.

- R: Jen tak mi v myšlenkách pošli pár vět,
za malou chvíli máš tu odpověď,
pojdte si posílat, dopisy posílat,
adresu není třeba psát - ty tam, já tu ...